

לוחמי חטיבה 14, שסודם,
הוא הרעות שנקנתה באש ודם.

יום השקת הספר של אלוף (מיל") אמנון רשף - "לא נחדל!"
סיפורה של חטיבה 14 במלחמת יום הכיפורים..
אתר יד לשריון – 29.8.2013

עמוס אטינגר

אתם זוכרים את המראות שלא תוכלו מהם לברוח.
 אתם זוכרים את הקולות שלא תוכלו אותם לשכוח.
 ולא חשוב לאן הגעת, או לאן פניך שָׁמַת,
 ימי מלחמת יום-כיפור אשר בהם לחמת,
 אינם נותנים לשכוח את אותה תמונה,
 וכבר עברו, עברו מאז כבר – ארבעים שנה.

רק אתמול, שבת של יום כיפור סביב חובקת,
 קול אזעקה פתאום, קורע את השקט.
 קולות של ירי וקולות של מהומה,
 עכשיו ברור שזוהי מלחמה.

היא בגולן ובסיני, גם שם, גם כאן,
 בקנטרה, במוצבי "המזח", ו"פורקן",
 לכל עמדה אנו קוראים, והיא עונה או לא עונה,
 וכבר עברו, עברו מאז כבר – ארבעים שנה.

בין אסופות דפי הקרב, אשר יצאו מעת לעת,
 הופיע דף קרבי של חטיבה 14, שעמדה אל עבר התעלה לצאת,
 דף קרבי שהוא עדות לרחשי לב, לאמונה, לחשיבה,
 דף קרבי, אותו כתב האלוף אמנון רשף, אז, מפקד החטיבה.

דף קרבי בו נאמר, בטרם היציאה לקרב,
 גם אם לא קל, אנחנו מוכנים לכל משימה, בכל מצב.
 דף קרבי שלא שותף לטרוניות על המחדל,
 דף בו נאמר פשוט: "נהלום ולא נחדל!".

לא ניתן לשכוח את אותן פנים, עכשיו,
 של אמנון המח"ט אשר אמר בטרם קרב:
 "הלילה כל אחד מכם, הוא נציג העם וגם שליחו,
 ועליכם מוטל להשיב לעם הזה את בטחונו ואת כוחו.
 אני יודע, שאתם לכל פרט דואגים. בכם אני בוטח,
 רק שימרו על עצמכם, ואל תשאירו נפגעים בשטח".

ואכן, "לא נחדל!" הוא שם ספרו של אמנון רשף שהיום הופיע.
 ספר המביא את סיפור ימי מלחמת כיפור
 שנשאה חטיבה 14 על כתפיה והפתיעה,
 כשפרצה בין שתי הארמיות המצריות, במבצע "אבירי לב"
 בהבקעה, בקרבות "החוה הסינית" ובפריצה למערכי האויב.

הייתה זו לחימה עיקשת עם חיילי הדיביזיות המצריות הפרושות,
 בין שדות המוקשים והעמדות שאת השטח מכסות,
 והחזקה במסדרון הצר, ב"חצר המוות" שספגה מטחי פגזים ואש
 כולל נפגעים רבים מחטיבה 14, בהם לוחמי שריון, צנחנים, וחרמ"ש.

לחימה זו מתועדת בספר זה, במסמכים, מפות וצילומים,
 בעדויות של מפקדים, בעדויות של לוחמים,
 ובעדות המרכזית החשובה אשר טיבה,
 הוא של כותב הספר – אמנון, מפקד החטיבה.
 עדות השבה ומחזירה אותנו לתמונה,
 גם אם עברו מאז כבר – ארבעים שנה.

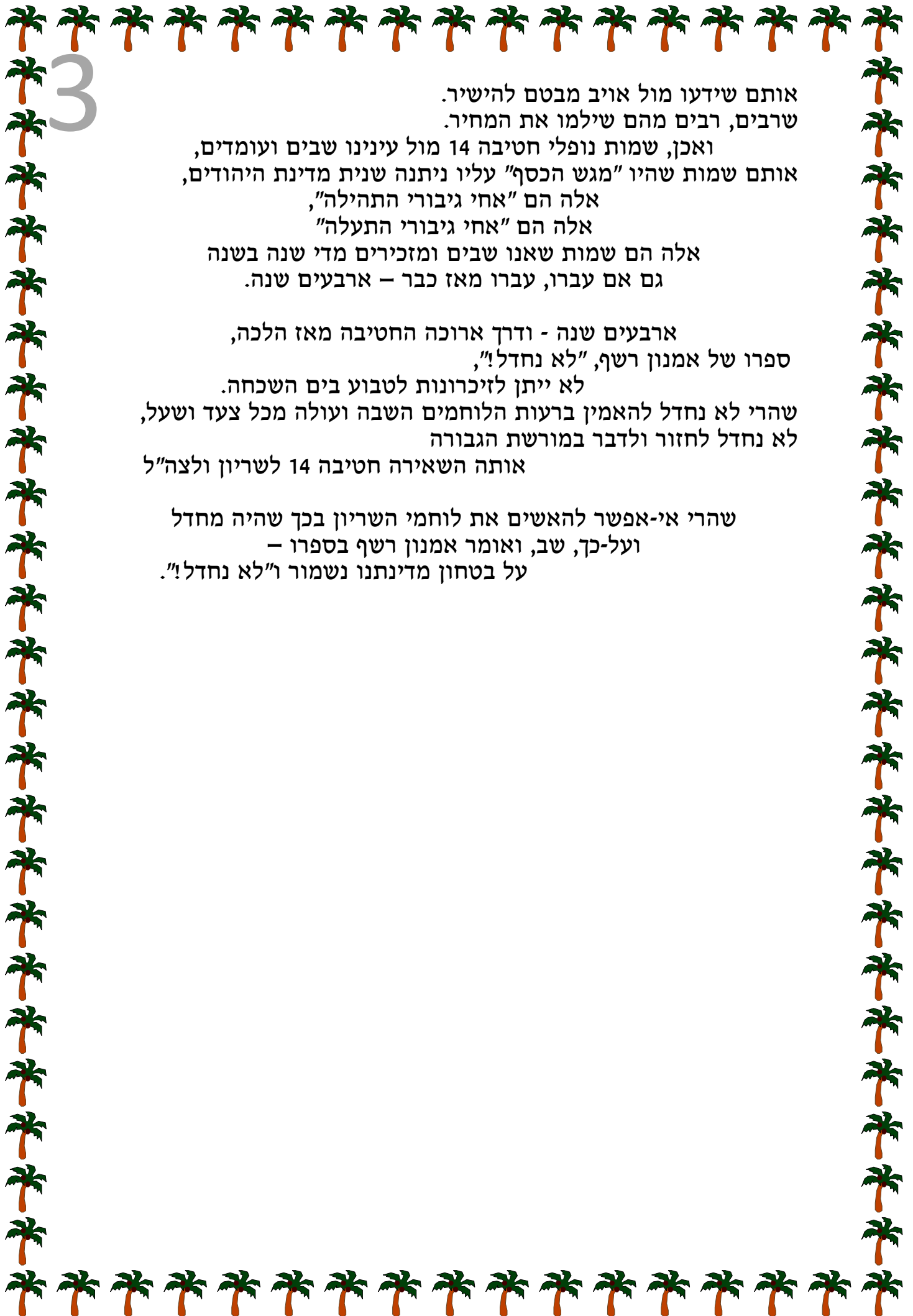
ובתמונה הזו רואים, כיצד נסעו השריונים של חטיבה 14 בראש הטור
 אל צומת "עכביש", ו"נחלה" וגם "טירטור".
 אל "החוה הסינית" שעמדה כמו גוף חשוף,
 מול צומת "לכסיקון", מול שם הקוד "כישוף".

הצנחנים, של שונרי הלוחמים עם החטיבה, נאחזים בתופת בשיניים,
 קרב פנים אל פנים, קרב שריון בשריון ממרחק של מטר או שניים,
 על מחיר כזה אשר שולם, איש לא חשב תחילה,
 אבל החטיבה נוגעת כבר בגדות התעלה.

ואחר-כך, אפריקה, קרב סרפאום, או "אורחה" בשם הקוד.
 קרב עיקש, קרב קשה, כשחטיבה 14 בראש החוד.
 חיילי הקומנדו המצרי לחמו כדי להיות או לא להיות,
 כן, גם הם, לחמו כמו גברים. לחמו כאריות.

ועמודי האש הבווערים, המוכרים כאן לכולנו,
 אלה שלהם. ואלה הם שלנו,
 ועוד מתחם נכבש ועוד עמדה שלא עונה,
 וכבר חלפו, חלפו מאז כבר – ארבעים שנה.

כמובן שלא נשכח שמותיהם
 של מאות הלוחמים והמפקדים, ששמם תמיד משתלב,
 בסיפורי הגבורה של חטיבה 14 ובהיסטוריה של מבצע "אבירי הלב".

3

אותם שידעו מול אויב מבטם להישיר.
שרבים, רבים מהם שילמו את המחיר.

ואכן, שמות נופלי חטיבה 14 מול עינינו שבים ועומדים,
אותם שמות שהיו "מגש הכסף" עליו ניתנה שנית מדינת היהודים,
אלה הם "אחי גיבורי התהילה",
אלה הם "אחי גיבורי התעלה"
אלה הם שמות שאנו שבים ומזכירים מדי שנה בשנה
גם אם עברו, עברו מאז כבר – ארבעים שנה.

ארבעים שנה - ודרך ארוכה החטיבה מאז הלכה,
ספרו של אמנון רשף, "לא נחדל!",
לא ייתן לזיכרונות לטבוע בים השכחה.
שהרי לא נחדל להאמין ברעות הלוחמים השבה ועולה מכל צעד ושעל,
לא נחדל לחזור ולדבר במורשת הגבורה
אותה השאירה חטיבה 14 לשריון ולצה"ל

שהרי אי-אפשר להאשים את לוחמי השריון בכך שהיה מחדל
ועל-כך, שב, ואומר אמנון רשף בספרו –
על בטחון מדינתנו נשמור ו"לא נחדל!".